

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Poznaniu**

Poznań, 17.09.2014 r.

WOO-II.4210.5.2014.MB.12

ZAWIADOMIENIE

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267 t.j. ze zm.), dalej *k.p.a.*, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 t.j. ze zm.), dalej *ustawa o oś.*, zawiadamiam strony postępowania o wydaniu w dniu 16.09.2014 r. decyzji, której treść podaję niżej.

Doręczenie ww. decyzji stronom uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Art. 49 *k.p.a.* Strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obywateli lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłoszenia, jeżeli przepis szczególny tak stanowi; w tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie czterech dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Art. 74 ust. 3 *ustawy o oś.* Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 *kodeksu postępowania administracyjnego*.

Koordynator Wydziału Ochrony Środowiska
i Oceny Oddziaływania Przedsięwzięć Linijowych
Poznań, 16.09.2014 r.

WOO-II.4210.5.2014.MB.11

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 6, art. 84 oraz art. 85 ust. 2, pkt 2, ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Marcina Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa, w imieniu którego działa pełnomocnik – Pan Maciej Nowakowski z Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A., Pionu Wsparcia Prac Geologicznych, Dział Ochrony Środowiska, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

stwierdzam

I. Brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa.

II. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 08.04.2014 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wpłynął wniosek z 07.04.2014 r., znak: DWS/ZG/2842.2(6).14 Polskiego Górnictwa

ul. 28 Czerwca 1956 r. Nr 223/229, 61-485 Poznań, tel. 61-831-11-77, faks 61-831-11-99,
sekretariat.poznan@rdos.gov.pl, www.poznan.rdos.gov.pl

Naftowego i Gazownictwa S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Marcina Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa, w imieniu którego działa pełnomocnik – Pan Maciej Nowakowski z Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A., Pionu Wsparcia Prac Geologicznych, Dział Ochrony Środowiska o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa Wlkp.

Do wniosku została dołączona m.in. karta informacyjna przedsięwzięcia, dalej *kip*, sporządzona zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), dalej *ustawa o oś.*, w trzech egzemplarzach wraz z jej zapisem w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych oraz mapą sytuacyjno-wysokościową w skali 1:100 000.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, na podstawie § 3 ust. 1 pkt. 43 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z 9.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być stwierdzony.

Zgodnie z decyzją Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz.Urz. MUiR. z 2014 r., poz. 25 ze zm.) m.in. działka nr ewid. 3083/2, miejscowość Środa Wielkopolska, powiat średzki, na której częściowo realizowane będzie przedsięwzięcie stanowi teren zamknięty. W związku z tym, zgodnie z art. 75 ust. 6 *ustawy o oś.*, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla całego przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Pismem z 16.04.2014 r., znak: WOO-II.4210.5.2014.MB.1 wezwano pełnomocnika Inwestora o uzupełnienie braków formalnych występujących we wniosku. Uzupełnienie przedłożono w dniu 24.04.2014 r. czyniąc zadość wezwaniu.

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), dalej *k.p.a.*, na podstawie art. 74 ust. 3 *ustawy o oś.*, w trybie art. 49 *k.p.a.*, zawiadomieniem z 06.05.2014 r. zamieszczonym na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz ogłoszonym w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie Żerków, Kleszczewo, Puszczykowo, Kostrzyn, Kórnik, Mośna, Poznań, Zantemysł, Nowe Miasto nad Wartą, Dominowo, Krzykosy, Środa Wielkopolska, Miłosław, Nękla, Września, tutejszy organ poinformował strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na podstawie art. 50 §1 *k.p.a.* Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu wystąpił pismem z 12.06.2014 r. o uzupełnienie treści *kip*. 02.07.2014 r. do organu wpłynęło uzupełnienie czyniąc zadość wezwaniu.

Pismem z 16.07.2014 r. Inwestor wystąpił o zmianę nazwy przedmiotowego przedsięwzięcia na „poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa”. Zmiana nazwy przedsięwzięcia nie wiązała się ze zmianą zakresu wniosku.

Postanowieniem z 07.08.2014 r., znak: WOO-II.4210.5.2014.MB.8 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu stwierdził, że nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Po zebraniu materiału dowodowego, na podstawie art. 10 § 1, w trybie art. 49 *k.p.a.* zawiadomieniem z 08.08.2014 r. zamieszczonym na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej

Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu oraz ogłoszonym w sposób zwyczajowy przyjęty w gminie Żerków, Kleszczewo, Puszczykowo, Kostrzyn, Kórnik, Mosina, Poznań, Zaniemyśl, Nowe Miasto nad Wartą, Dominowo, Krzykosy, Środa Wielkopolska, Miłosław, Nekla, Września organ poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie, w terminie 7 dni od doręczenia. Każdy z wymienionych organów obwiesił lub ogłosił zawiadomienie na okres nie mniejszy niż 14 dni. W wyznaczonym terminie do tut. urzędu nie wpłynęły żadne uwagi strony postępowania w przedmiotowej sprawie.

W myśl art. 84 ust. 1 *ustawy o os* w niniejszej decyzji stwierdza się brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Analizując wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z *kip* pod kątem uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, zawartych w art. 63 ust. 1 *ustawy o os* stwierdzono, co następuje.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt. 1 *ustawy o os* ustalono, iż zakres i charakter planowanego przedsięwzięcia dotyczy poszukiwania i rozpoznawania złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa. Celem geologicznym są przede wszystkim twory permu oraz karbonu. W *kip* wyjaśniono, iż zakres zmian z jakimi inwestor wystąpi do Ministra Środowiska o zmianę posiadanej koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin obejmował będzie: prace sejsmiczne 2D o łącznej długości profili sejsmicznych do 200 km, prace sejsmiczne 3D o łącznej powierzchni wzbudzenia do 300 km², prace wiertnicze w ilości 7 otworów wiertniczych, przeprowadzenie próbnego eksploatacji nawierconych złóż w celu przygotowania dokumentacji złóż. Prace sejsmiczne wykonywane będą przy użyciu wibratorów, bądź materiałów wybuchowych.

Z uwagi na skalę przedsięwzięcia oraz wielkość zajmowanego terenu, odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a *ustawy o os* należy stwierdzić, iż obszar koncesyjny zajmuje powierzchnię ok. 747,79 km². Wykonywane w ramach koncesji wierceń mają charakter punktowy, ograniczony ściśle do bezpośredniego otoczenia planowanych wiertni, których powierzchnia wynosić będzie maksymalnie ok. 3 ha. Ponadto, konieczne może się okazać wykonanie drogi dojazdowej do terenu wiertni o szerokości ok. 3-3,5 m. Inwestor prowadzić będzie prace geologiczne o charakterze liniowym wzdłuż wyznaczonych profili, których celem będzie wykonanie m.in. zdjęć sejsmicznego, a do których wykorzystywane będą w szczególności sieci istniejących dróg lokalnych, polnych, przecinek leśnych lub duktów przeciwpowodziowych. W *kip* opisano zakres prac związanych z pracami geofizycznymi planowanymi na terenie koncesji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c *ustawy o os* stwierdzono, iż celem inwestycji jest odkrycie złóż zasobów naturalnych paliw kopalnych, a jego realizacja jednocześnie wiąże się będzie z wykorzystaniem zasobów naturalnych w postaci wody niezbędnej do wykonania i uzupełnienia płuczki wiertniczej i zabiegów w odwiercie oraz paliwa do pracy urządzeń wiertniczych. Inwestor przewiduje wykorzystywanie ok. 30 m³/dobę wody w trakcie wiercenia odwiertu i ok. 500 m³ na zabiegi specjalne w jednym otworze oraz ok. 4 600 kg/dobę paliwa, jak również ok. 80 l/dobę olejów lub smarów w przypadku urządzenia wiertniczego o napędzie spalinyowym. Woda dostarczana będzie za pomocą beczkowozów, z sieci wodociągowej, bądź z własnego ujęcia w zależności od dostępności lokalnej infrastruktury. Zbiorniki paliwa usytuowane zostaną na terenie wiertni w obwałowaniu o wysokości ok. 0,5 m, zaizolowanym folią i utwardzonym. W ten sposób zminimalizowane zostanie ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego w wyniku rozszczelnienia lub wycieku paliw ze zbiorników.

W związku z zapisami art. 63 ust 1 pkt 1 lit. e *ustawy o os*, dotyczących ryzyka wystąpienia poważnej awarii należy stwierdzić, że ze względu na ilość magazynowanych i znajdujących się w instalacji substancji niebezpiecznych, przedmiotowe przedsięwzięcie polegające na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego nie kwalifikuje się do zakładu o dużym ryzyku, ani też do zakładu o zwiększonym ryzyku awarii. W *kip* opisano natomiast mogące potencjalnie wystąpić sytuacje awaryjne oraz przedstawiono metody działania im przeciwdziałające. Jednocześnie, w dokumentacji wyjaśniono, że główna otwora wyposażona będzie w prewentyry zapobiegające wystąpieniu erupcji.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. h i pkt 3 lit. e *ustawy o os* zważano, iż obszar koncesyjny obejmuje gminy Żerków, Kleszczewo, Puszczykowo, Kostrzyn, Kórnik, Mosina, Poznań, Zaniemyśl, Nowe Miasto nad Wartą, Dominowo, Krzykosy, Środa Wielkopolska, Miłosław, Nekla, Września województwa wielkopolskiego. W *kip* przedstawiono stan środowiska w poszczególnych gminach.

Nawiązując do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. b *ustawy o os* stwierdzono, iż z uwagi na lokalizację inwestycji w znacznej odległości od granicy państwa, należy wykluczyć ewentualne transgraniczne oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. b, c, f oraz j *ustawy o os*, stwierdzono, że w zasięgu granic obszaru koncesyjnego, nie ma zlokalizowanych uzdrowisk, ani też obszarów ochrony uzdrowiskowej, wybrzeży, obszarów górskich i terenów, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone.

Nawiązując do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d *ustawy o os* zważano, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia wiąże się ze zmianą warunków akustycznych na terenach położonych wokół planowanej inwestycji. Prace terenowe trwać będą od kilku do kilkunastu miesięcy. Każda z planowanych metod prac sejsmicznych związana jest z krótkotrwałym oddziaływaniem na środowisko w trakcie przejazdu oraz pracy wibratorów, bądź w momencie detonacji ładunków wybuchowych. Nie stanowią one zagrożenia dla klimatu akustycznego w pobliżu terenu inwestycji. Wpływ na warunki akustyczne na terenach położonych wokół planowanej inwestycji będą miały prace wiertnicze. Zgodnie z treścią *kip*, dominującymi źródłami hałasu będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do wiercenia otworów poszukiwawczych, przede wszystkim wiertnica, silniki spalinowe, pompy i agregaty prądotwórcze służące do jej zasilania. Prace wiertnicze prowadzone będą całodobowo.

W związku z tym, iż specyfika prac poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów, nie pozwalała na wskazanie szczegółowej lokalizacji planowanych prac geologicznych na etapie postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, inwestor zadeklarował, iż prace wiertnicze prowadzone będą w odległościach większych niż ich ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne na środowisko. W celu potwierdzenia zachowania akustycznych standardów jakości środowiska, niezależnie od lokalizacji urządzeń wiertniczych względem terenów chronionych akustycznie, po jego uruchomieniu wykonane zostaną kontrolne pomiary hałasu, które pozwolą na określenie obszarów wokół wiertni zagrożonych ponadnormatywną emisją hałasu. Na podstawie analiz, w razie konieczności dobrane zostaną odpowiednie zabezpieczenia przeciwhałasowe zapewniające zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie przed hałasem. Dostępne środki przeciwhałasowe to przede wszystkim ekrany akustyczne, bariery dźwiękochłonne do oszkalowania szybu wiertni, usypywanie wałów ziemnych wokół wiertni, czy rodzaj zasilania urządzeń wiertniczych. Należy także zauważyć, iż wszystkie obiekty kubaturowe znajdujące się na terenie wiertni mogą również spełniać rolę ekranów akustycznych, więc ich odpowiednia lokalizacja może obniżyć emisję hałasu do środowiska. Osiągnięcie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach chronionych akustycznie zostanie potwierdzone kolejnymi pomiarami hałasu przeprowadzonymi po zastosowaniu środków przeciwhałasowych.

Oddziaływanie akustyczne będzie miało miejsce także na etapie testów produkcyjnych, podczas których głównym źródłem hałasu emitowanego do otoczenia będą stacyjne agregaty prądotwórcze. Inwestor zadeklarował, iż agregaty umieszczone będą w kontenerach dźwiękochłonnym. Jak podano w *kip*, proces ten nie będzie naruszał akustycznych standardów jakości środowiska.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzono, iż prowadzenie planowanej działalności w sposób opisany w *kip* nie będzie powodować ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska, a zatem akustyczne standardy jakości środowiska będą zachowane.

W *kip* przedstawiono obliczenia wielkości emisji oraz obliczenia rozpraszania w powietrzu takich substancji jak: pył zawieszony PM10, pył zawieszony PM2,5, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, dwutlenek węgla, oraz benzo(a)piren. Przedstawiono także obliczenia opadu pyłu. Źródłem emisji ww. substancji do powietrza w miejscu wierceń poszukiwawczych i rozpoznawczych złóż ropy naftowej i gazu ziemnego na terenie koncesji Kórnik-Sroda będzie kotłownia o mocy znamionowej 375 kW oraz spalanie oleju napędowego w agregatach prądotwórczych. Na terenie wiertni zostaną zainstalowane cztery agregaty prądotwórcze, jednakże założono, iż jednocześnie pracować będą tylko dwa, pozostałe stanowią będą awaryjne źródło energii. Z informacji przedstawionych przez Inwestora wynika, iż otwory poszukiwawcze zostaną zlokalizowane w obrębie terenów o rolniczo-leśnym charakterze. Spośród urządzeń wiertniczych stosowanych przez Inwestora, do prac wiertniczych na analizowanym terenie zostanie wybrane urządzenie wykorzystywane najczęściej do tego typu prac, charakteryzujące się reprezentatywną emisją substancji do powietrza.

Przedstawiona analiza rozpraszania substancji w powietrzu wykazała, że wielkości emisji ww. substancji nie będą powodowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012 r., poz. 1031) oraz wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstotliwości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2010 r. Nr 16, poz.87) poza terenem wiertni.

W powyższej analizie pominięto emisję związaną z napełnianiem i magazynowaniem zbiorników na paliwo z uwagi na niską prężność par, emisję związaną z ruchem pojazdów po terenie inwestycji z uwagi na jej nieorganizowany charakter oraz emisję ze spalania gazu w pochodni ze względu na fakt, iż na pochodnię kierowany jest jedynie nadmiar gazu towarzyszący procesowi opróbowania złoża oraz zabiegom specjalnym, zmierzającym do udostępnienia odkrytego złoża ropy naftowej i gazu ziemnego, a także zrzuty występujące w czasie awaryjnego lub planowanego wyłączenia poszczególnych elementów instalacji, jak i ze względu na jej nieorganizowany charakter. Ponadto, spalanie gazu zrzutowego w pochodni ma na celu zapobiegnięcie bezpośredniemu wprowadzeniu do atmosfery składników gazu ziemnego, tj. metanu i wyższych węglodorów, a także innych składników gazu ziemnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także uwzględniając działania podejmowane przez Inwestora na etapie eksploatacji inwestycji takie jak: wykorzystywanie paliw o najwyższych parametrach jakościowych, wykorzystywanie do spalania w kotłowni paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz ograniczanie czasu emisji do niezbędnego minimum, należy stwierdzić, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla stanu powietrza w rejonie wiertni.

Nawiązując do art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. c, *e ustawy o oś* przeanalizowano również, że na etapie prowadzenia badań geofizycznych, z uwagi na krótkotrwały i rozproszony charakter tych działań, etap ten nie będzie stanowił zagrożenia dla stanu jakości powietrza w obszarze

koncesji. Wobec powyższego, odnosząc się również do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b *ustawy o oś*, ustalono, iż przedmiotowa inwestycja nie powinna powodować kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze koncesji.

Z *kip* wynika, iż w trakcie realizacji inwestycji inwestor powstawać będą odpady zarówno niebezpieczne jak i inne niż niebezpieczne. Zgodnie z przedstawionymi informacjami odpady niebezpieczne gromadzone będą selektywnie w oznakowanych, szczelnych pojemnikach lub zbiornikach ustawionych na nieprzepuszczalnym podłożu, np. utwardzonym i uszczelnionym geomembraną. W razie konieczności miejsce to będzie zadane oraz zabezpieczone przed dostępem osób trzecich. Odpady inne niż niebezpieczne będą magazynowane selektywnie, a następnie przekazywane uprawnionym odbiorcom do właściwego zagospodarowania. W fazie realizacji będą powstawać odpady związane z procesem technologicznym, tzw. odpady wydobywcze, takie jak woda złożowa, płuczki wiertnicze i inne odpady wiertnicze, np. z zabiegów specjalnych. Gromadzone będą one w szczelnych stalowych zbiornikach i sukcesywnie odbierane przez wyspecjalizowaną firmę, zajmującą się tego typu odpadami. Postępowanie z odpadami będzie zgodne z programem gospodarowania odpadami wydobywczymi. W celu zmniejszenia ilości odpadów wydobywczych inwestor planuje oddzielać fazę stałą stosowanych płuczek od fazy ciekłej poprzez system sit wibracyjnych, wirówek, odmulaczy i odpiskaczy. Uzyskana w ten sposób faza płynna będzie w miarę możliwości ponownie wykorzystywana. Z powyższego wynika, iż gospodarowanie odpadami będzie zgodne z zapisami ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.).

W granicach koncesji znaczenie użytkowe mają wody czwartorzędowe, neogęskie oraz paleogęskie. Poziomy użytkowe występują na różnych głębokościach, o różnym stopniu naturalnej izolacji od powierzchni terenu. Z informacji przedstawionych w *kip* wynika, że w granicach koncesji znajduje się Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin, nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna, 143 Subzbiornik Inowrocław-Gniezno.

Nawiązując do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, d, i oraz *g ustawy o oś*, w granicach koncesji znajdują się obszary wodno-błotne i inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód np. ujęcie wody Mosina-Krajkowo zaopatrujące w wodę aglomerację poznańską i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, jeziora oraz obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne. Jak wynika z wyjaśnień Inwestora, nie wyklucza on lokalizowania odwiertów na terenie stref ochronnych zbiorników wód śródlądowych oraz stref ochronnych ujęć wód podziemnych o ile decyzje lub akty ustanawiające te strefy nie będą zakazywały takich działań. Jednocześnie wyjaśnił, że w przypadku możliwości prowadzenia takich prac, wykonywane one będą z zachowaniem wszelkich ograniczeń określonych w tych dokumentach. Ponadto, nie będzie prowadził wierceń na obszarach wodno-błotnych i torfowiskach. Natomiast w przypadku stwierdzenia wysokiego poziomu wód gruntowych, zleci badania geotechniczne w celu ustalenia ekonomicznej opłacalności wykonania placu wiertni i możliwości posadowienia urządzenia wiertniczego, np. na nasypie z zastosowaniem rowów opaskowych.

Prace wiertnicze obejmować będą wiercenie otworu, rurowanie i cementowanie rur okładzinowych oraz zabiegów specjalne. Następnie przeprowadzona zostanie próba eksploatacyjna, w ramach której konieczne może się okazać wybudowanie infrastruktury technicznej. W procesie wiercenia płuczka wiertnicza ma na celu m.in. chłodzenie swirów, i smarowanie przewodu wiertniczego, oczyszczanie dna otworu i wynoszenie swirów, wywieranie przeciwcisnienia w otworze uniemożliwiającego wypływ płynów złożowych na powierzchnię, itowanie ścian otworu polegające na tworzeniu na ściankach otworu cienkiej nieprzepuszczalnej warstwy osadu, która zapobiega migracji płuczki, osypywaniu się ścian

otworu lub tworzenie się kawern, zmniejszenie ciężaru przewodu wiertniczego i rur okładzinowych oraz zapobieganie ich korozji. W celu zminimalizowania poboru wody i powstawania odpadów, płuczka wiertnicza będzie przepuszczana przez system oddzielenia fazy stałej od płynnej, a po oczyszczeniu zostanie skierowana do ponownego obiegu zamkniętego. W miarę zwiększania głębokości otworu modyfikowany będzie skład płuczki tak, aby jej właściwości odpowiadały warunkom panującym w odwiercie. Właściwie dobrana płuczka stanowić będzie ochronę prowadzonego wiercenia przed zjawiskami zachodzącymi w odwiercie w trakcie przewiercania skał. Ponadto, w trakcie pogłębiania odwiertu okresowo zapuszczane będą do niego rury okładzinowe, które stanowią będą kolejne zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem wód podziemnych, izolując przewiercane poziomy wodonośnice. Rury te zostaną ponadto zamontowane na całej długości, co odizoluje odwiert i rozpoznawane skały perspektywiczne od przewiercanych warstw wodonośnych i nadległych warstw płonnych oraz zapobiegnie w ten sposób kontaktowi wód podziemnych z różnych poziomów wodonośnych. Tak wykonana konstrukcja odwiertu stanowić będzie zabezpieczenie warstw wodonośnych przed ich łączeniem, przedostaniem się do nich węglowodorów i cieczy używanych w zabiegach specjalnych udostępniających złoża. Jednocześnie w *kíp* wyjaśniono, że szczelność izolacji będzie sprawdzana przez wykonanie próby szczelności kolumny rur i próby chłonności w bucie rur kolumny izolującej.

Po dowieczeniu się do poziomu złożowego, wykonane zostanie udostępnienie złoża, w celu określenia jego zasobów, np. poprzez perforację rur okładzinowych, tłokowanie oraz zabiegi stymulacyjne. Według zapisów *kíp*, w ramach przedmiotowej koncepcji Inwestor nie będzie prowadził wielokosłowego zabiegu szczelinowania hydraulicznego. Jednakże, w celu udostępnienia złoża prowadzone będą zabiegi stymulacyjne (specjalne), do których należą m.in. szczelinowanie hydrauliczne lub kwasowanie. Konieczność zastosowania i skład substancji chemicznych zabiegu specjalnego ustalony zostanie po odwierceniu złoża i rozpoznaniu budowy skał zbiornikowych. Substancje niezbędne do przeprowadzenia zabiegów będą gotowymi produktami, przechowywanymi w oryginalnych opakowaniach, w wyznaczonym do tego celu miejscu w obrębie utwardzonej części wiertni odizolowanej szczelnie od gruntu. Kwas przechowywany będzie w zbiornikach kwasoodpornych. Jak wynika z *kíp*, cały proces sporządzania płynu zabiegowego odbywał się będzie w układzie zamkniętym. Po odpowiednim przygotowaniu, ciecie procesowe dozowane będą do odwiertu. Szczelne odizolowanie kolumny poszukiwawczej od warstw wodonośnych, jak również pozostałe rozwiązania zapewniające ochronę środowiska hydrogeologicznego, w szczególności warstw wodonośnych.

Test produkcyjny wykonywany będzie tylko w przypadku stwierdzenia przyływu kopaliny, a wykonywane w jego trakcie pomiary parametrów złożowych posłużą do ustalenia programu próbnej eksploatacji. Faza ta trwać może maksymalnie do 120 dni. Próba eksploatacji wykonywana będzie w celu określenia wydajności odwiertu oraz spadku wydajności w czasie, tj. parametrów niezbędnych do obliczenia zasobów złoża i trwać może maksymalnie 2 lata, a wydobyta w tym czasie kopalina może być wykorzystywana komercyjnie.

W przypadku, jeśli zasoby gazu ziemnego w danym odwiercie uzasadnią ekonomiczną opłacalność jego wydobycia, wokół zagłowicznego otworu powstanie strefa przyodwiertowa, której zagospodarowanie odbywać się będzie na podstawie koncepcji na wydobycie kopaliny ze złoża, którą poprzedzić musi uzyskanie odrębnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przeciwnym razie, odwiert zostanie zlikwidowany poprzez wykonanie korków cementowych, celem oddzielenia warstw wodonośnych oraz warstw, które mogą zawierać bituminy, i trwale oznaczony w terenie.

Odnosząc się do etapu wykonywania odwiertów poszukiwawczych gazu ziemnego i ropy naftowej, Inwestor wyjaśnił, iż z terenu przewidzianego pod wiertnię zdjęta zostanie wierzchnia warstwa gleby, następnie zostanie on zniwelowany i utwardzony. Odłożona gleba

zostanie wykorzystana podczas rekultywacji. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, na terenie wiertni wyznaczona zostanie tzw. strefa brudna, której podłoże zostanie obniżone względem pozostałego terenu, wyprofilowane odpowiednio i odizolowane od gruntu za pomocą np. geomembrany. W strefie tej znajdować się będą miejsca mogące zanieczyszczyć środowisko gruntowo-wodne, m.in. urządzenie wiertnicze, serwis płuczkowy, miejsce magazynowania materiałów niebezpiecznych, olejów i smarów, zbiorniki paliw. Ponadto, materiały i substancje płuczkowe będą chronione przed wpływem warunków atmosferycznych. Z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, iż teren wiertni, jak i baza taboru sejsmicznego wyposażone zostaną w sorbenty, w tym diatomit, które służyć będą m.in. do neutralizowania ewentualnych wycieków.

Proces technologiczny wiercenia będzie monitorowany z zastosowaniem metod geofizycznych, co dostarczy m.in. informacji o stanie technicznym otworu i stanie ośrodka skalnego umożliwiając podjęcie odpowiednich działań. Jak wynika z uzupełnienia, podczas wiercenia otworu wiertniczego, w systemie ciągłym mierzone będą takie parametry jak ciśnienie płuczki w obiegu, ciśnienie tłoczenia substancji zabiegowych, ilość dozowanej płuczki lub substancji zabiegowych. Dostarczą one informacji m.in. o zachowaniu się struktur geologicznych oraz szczelności rurowania. Każdorazowo, przed rozpoczęciem i po zakończeniu prac wiertniczych wykonywane będą badania stanu środowiska gruntowo-wodnego w otoczeniu wiertni, w celu stwierdzenia zmian fizyko-chemicznych w związku z prowadzeniem prac w obrębie utworów geologicznych. W ramach monitoringu prowadzone będą analizy chemiczne wód powierzchniowych i podziemnych w miejscu planowanej wiertni oraz w zasięgu 500 m od granic wiertni. Z zapisów uzupełnienia wynika, iż badania te obejmą analizę chemiczną gleby i podglebia w zakresie wybranych metali ciężkich, olejów mineralnych, sumy benzyn, wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, węglowodorów aromatycznych, fenolu; analizę wód powierzchniowych i podziemnych w zakresie wybranych parametrów fizycznych oraz chemicznych w tym: chlorków, siarczanów, siarczków, fosforanów, azotu ogólnego, amonowego, azotanów, azotynów, chemicznego zapotrzebowania na tlen, suchej pozostałości, węgla organicznego, ekstraktu eterowego, indeksu fenolowego, wybranych metali, wodorowęglanów, węglowodorów ropopochodnych, węglowodorów aromatycznych i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych.

Jak wynika z opisanych w *kíp* oraz uzupełnieniach prac geologicznych i procesów technologicznych, na terenie wiertni nie będą powstawać ścieki przemysłowe. Gospodarka wodno-ściekowa z terenu wiertni realizowana będzie przez podmioty trzecie, uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie odprowadzania ścieków. Zagospodarowanie ścieków bytowych, powstających na terenie wiertni w trakcie realizacji prac wiertniczych, realizowane będzie z wykorzystaniem szczelnych i roztopowych, stalowych zbiorników bezodpływowych, z których nieczystości ciekłe będą systematycznie wywożone przez uprawnione podmioty. Dzięki zastosowaniu powyższego rozwiązania, zapewnione zostanie bezpieczne, okresowe gromadzenie ścieków bytowych, bez ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego. W zakresie przyjętych przez Inwestora sposobów zagospodarowania wód opadowych i roztopowych z terenu placu wiertniczego analiza dokumentacji wykazała, że przedstawione w *kíp* oraz jej uzupełnieniach rozwiązania zapewnią skuteczne zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnym zanieczyszczeniem. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed wodami opadowymi i roztopowymi, spływającymi powierzchniowo z terenu wiertni, urządzenia technologiczne, materiały i substancje lokalizowane będą na uszczelnionej utwardzonej nawierzchni. Tzw. strefa brudna, zostanie odizolowana od pozostałej części placu systemem drenarskim, za pomocą którego woda opadowa zostanie odprowadzona odpowiednim spadkiem terenu do szczelnego zbiornika i wykorzystywana m.in. do przygotowania płuczki, a ostatecznie odpowiednio zagospodarowana. Według informacji przedstawianych w *kíp*, zbiornik ten będzie ziemny, wykopany w gruncie, wyposażony w zgrzewaną folię lub geomembranę. Zastosowanie takiego rozwiązania wykluczy ewentualny

zrzut zanieczyszczeń do odbiorników jak również rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń po całym terenie wiertni. W klp przedstawiono również rozwiązania techniczno-organizacyjne, dotyczące zaplecza socjalno-technicznego podczas prowadzenia prac geofizycznych.

Jak wynika z przedstawionej klp oraz jej uzupełnienia, przyjęte przez Inwestora rozwiązania techniczne i technologiczne pozwolą na funkcjonowanie planowanej inwestycji w sposób niesiarczający zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego zarówno na etapie prowadzenia prac sejsmicznych jak i wiercenia otworu poszukiwawczo-rozpoznawczego oraz testu i próbnej eksploatacji.

Po przeanalizowaniu informacji dotyczących rozwiązań technologicznych na etapie wiercenia oraz planowanych rozwiązań chroniących środowisko w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, postępowania z odpadami, a także pozostałych rozwiązań chroniących środowisko gruntowo-wodne, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe. W związku z powyższym należy uznać, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Niezależnie od formacji geologicznych, w których prowadzone jest poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, pracom wiertniczym nie towarzyszą znaczące trwałe i postępujące odkształcenia terenu związane z osiadaniami ziemi, czy też powstawaniem hałd. W związku z tym należy uznać, że przedsięwzięcie nie spowoduje trwałych zmian w krajobrazie i klimacie.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy o oś, w obszarze koncepcji Kórnik-Środa, znajdują się następujące obszary objęte ochroną na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 r., poz. 627 ze zm.): obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002, obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Lasy Żerkowsko – Czeszewskie PLB300053, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Rogalińska Dolina Warty PLH300012, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolina Średzkiej Strugi PLH300057, obszary chronionego krajobrazu: „Szwajcaria Żerkowska”, „Bagna Średzkie”, „Obszar Chronionego Krajobrazu w Gminie Kórnik” oraz „Żerkowsko-Czeszewski Park Krajobrazowy”, „Rogaliński Park Krajobrazowy”, a także rezerwat przyrody „Krajkowo” i „Dębno nad Wartą” i otulina Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Planowane przedsięwzięcie obejmuje wykonanie badań geofizycznych oraz prac wiertniczych. Z klp wynika, że przy wykonywaniu prac terenowych wykorzystywane będą przede wszystkim istniejące drogi i dukty. Podczas prac geofizycznych nie przewiduje się wycinki drzew i krzewów. Nie planuje się prac w rezerwatach przyrody. Ponadto, Inwestor deklaruje, że prace geofizyczne na obszarach objętych ochroną prawną odbywały się będą pod nadzorem przyrodniczym. Również wybór szczegółowej lokalizacji obszaru prac wiertniczych i bazy sprzętu na obszarach chronionych będzie uwzględniał potrzebę ochrony wartości przyrodniczych tych obszarów. Na terenie objętym planowanymi działaniami mogą występować gatunki roślin, grzybów lub zwierząt objętych ochroną prawną. W przypadku konieczności wykonania czynności podlegających zakazom w stosunku do tych gatunków przed rozpoczęciem realizacji planowanego przedsięwzięcia konieczne będzie uzyskanie odpowiedniego zezwolenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, w trybie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Uwzględniając powyższe, nie przewiduje się negatywnego wpływu inwestycji na obszary chronione, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, ani pogorszenia integralności obszarów Natura 2000 lub spójności sieci.

Zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy o oś organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wniesione za pośrednictwem tut. organu w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Załączono dowód wpłaty opłaty skarbowej za dokonanie czynności urzędowej – wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz za złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w kwocie odpowiednio 205 zł i 17 zł, na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2012 r. poz. 1282 ze zm.).

Otrzymują:

1. Maciej Nowakowski, PGNiG SA, Pion Wsparcia Prac Geologicznych, Dział Ochrony Środowiska, ul. M. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa
2. Pozostałe strony postępowania, zgodnie z art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego
3. Aa

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu

.../

dr Jerzy Piaszyk
I Zastępca Dyrektora
Regionalny Konserwator Przyrody

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska znak: WOO-II.4210.5.2014.MB.11 z 16.09.2014 r.

Charakterystyka przedsięwzięcia

Charakterystyka przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa.

Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w obrębie obszaru koncesji Nr 32/96/p Kórnik-Środa. Obszar koncesyjny zajmuje powierzchnię ok. 747,79 km². Obejmuje gminy Żerków, Kleszczewo, Puszczykowo, Kostrzyn, Kórnik, Mosina, Poznań, Zaniemyśl, Nowe Miasto nad Wartą, Dominowo, Krzykosy, Środa Wielkopolska, Miłostaw, Nekla, Września. Zakres zmian z jakimi inwestor wystąpi do Ministra Środowiska o zmianę posiadanej koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin obejmował będzie: prace sejsmiczne 2D o łącznej długości profili sejsmicznych do 200 km, prace sejsmiczne 3D o łącznej powierzchni wzbudzenia do 300 km², prace wiertnicze w ilości 7 otworów wiertniczych, przeprowadzenie próbnej eksploatacji nawierconych złóż w celu przygotowania dokumentacji złóż. Prace sejsmiczne wykonywane będą przy użyciuibratorów, bądź materiałów wybuchowych.

W granicach koncesji znajdują się następujące obszary chronione: obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002, obszar specjalnej ochrony ptaków – Ostroja Rogalińska PLB300017, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Lasy Żerkowskie – Czeszowskie PLH300053, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Rogalińska Dolina Warty PLH300012, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolina Średzkiej Strugi PLH300057, obszary chronionego krajobrazu: „Szawcarka Żerkowska”, „Bagna Średzkie”, „Obszar Chronionego Krajobrazu w Gminie Kórnik” oraz „Żerkowsko-Czeszowski Park Krajobrazowy”, „Rogaliński Park Krajobrazowy”, a także rezerwat przyrody „Krajkowo” i „Dębno nad Wartą” i otulina Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Rodzaj technologii

Prace sejsmiczne polegać będą na wzbudzeniu fali sejsmicznej metodą *vibroiseis* oraz przy użyciu materiałów wybuchowych. W dokumentacji wyróżniono trzy fazy tego procesu: przygotowanie inwestycji polegające m.in. na organizacji bazy samochodowo-sprężetowej na około 30 pojazdów, wytyczeniu linii profili sejsmicznych, rozkładzie aparatury pomiarowej, wykonaniu otworów strzałowych i otworów do badań tzw. strefy małych prędkości (SMP); realizację, polegającą na wykonaniu badań sejsmicznych i likwidację polegającą na zebraniu aparatury pomiarowej, zasypaniu wykonanych otworów strzałowych i otworów do badania SMP, naprawieniu ewentualnych szkód. Realizacja dalszych prac wiertniczych uzależniona będzie od wyników prac geofizycznych, pozwalających na zlokalizowanie potencjalnego miejsca nagromadzenia węglowodorów. Wyróżniono trzy fazy prowadzenia prac wiertniczych: przygotowanie inwestycji polegające m.in. na wyborze lokalizacji, przygotowaniu terenu i montażu urządzenia wiertniczego oraz przygotowaniu infrastruktury technicznej – socjalnej; realizację polegającą na prowadzeniu prac wiertniczych i rozpoznawczych oraz ewentualnie prac udostępniających i likwidację polegającą na demontażu urządzenia wiertniczego i infrastruktury technicznej – socjalnej oraz rekultywacji obszaru wierceń.

Rozwiązania chroniące środowisko

Prace wiertnicze prowadzone będą w odległościach większych niż ich ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne na środowisko. W celu potwierdzenia zachowania akustycznych standardów jakości środowiska, niezależnie od lokalizacji urządzenia wiertniczego względem terenów chronionych akustycznie, po jego uruchomieniu wykonane zostaną kontrolne pomiary hałasu, które pozwolą na określenie obszarów wokół wiertni zagrożonych ponadnormatywną

emisją hałasu. Na podstawie analiz, w razie konieczności dobrane zostaną odpowiednie zabezpieczenia przeciwhałasowe zapewniające zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie przed hałasem. Dostępne środki przeciwhałasowe to przede wszystkim ekrany akustyczne, białe dźwiękochłonne do oszkalowania szybu wiertni, usypywanie wałów ziemnych wokół wiertni, czy rodzaj zasilania urządzenia wiertniczego. Wszystkie obiekty kubaturowe znajdujące się na terenie wiertni mogą również spełniać rolę ekranów akustycznych, więc ich odpowiednia lokalizacja może obniżyć emisję hałasu do środowiska. Osiągnięcie dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach chronionych akustycznie zostanie potwierdzone kolejnymi pomiarami hałasu przeprowadzonymi po zastosowaniu środków przeciwhałasowych. Oddziaływanie akustyczne będzie miało miejsce także na etapie testów produkcyjnych, podczas których głównym źródłem hałasu emitowanego do otoczenia będą stacyjne agregaty prądotwórcze. Agregaty umieszczone będą w kontenerach dźwiękochłonnych.

Wykorzystywanie paliw o najwyższych parametrach jakościowych, wykorzystywanie do spalania w kotłowni paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz ograniczanie czasu emisji do niezbędnego minimum, przyczynią się do zminimalizowania zagrożenia dla stanu powietrza w rejonie wiertni.

Gospodarowanie odpadami będzie zgodne z zapisami ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.).

W celu zminimalizowania poboru wody i powstawania odpadów, płuczka wiertnicza będzie przepuszczana przez system oddzielenia fazy stałej od płynnej, a po oczyszczeniu zostanie skierowana do ponownego obiegu zamkniętego.

W trakcie pogłębiania otwórtu okresowo zapuszczane będą do niego rury okładzinowe, które stanowiąć będą kolejne zabezpieczenie przed zanieczyszczeniem wód podziemnych, izolując przewiercane poziomy wodonośne. Rury te zostaną ponadto zacementowane na całej długości, co odizoluje otwórt i rozpoznawane skały perspektywiczne od przewiercanych warstw wodonośnych i sąsiadujących warstw płonnych oraz zapobiegnie w ten sposób kontaktowi wód podziemnych z różnych poziomów wodonośnych.

Substancje niezbędne do przeprowadzenia zabiegów będą gotowymi produktami, przechowywanymi w oryginalnych opakowaniach, w wyznaczonym do tego celu miejscu w obrębie utwardzonej części wiertni odizolowanej szczelnie od gruntu.

Głowica otwórtu wyposażona będzie w prewentyry zapobiegające wystąpieniu erupcji.

Z terenu przewidzianego pod wiertnię zdjęta zostanie wierzchnia warstwa gleby, następnie zostanie on zniwelowany i utwardzony. Odłożona gleba zostanie wykorzystana podczas rekultywacji. W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego, na terenie wiertni wyznaczona zostanie tzw. strefa brudna, której podłoże zostanie obniżone względem pozostałego terenu, wyprofilowane odpowiednio i odizolowane od gruntu za pomocą np. geomembrany. W strefie tej znajdować się będą miejsca mogące zanieczyszczyć środowisko gruntowo-wodne, m.in. urządzenia wiertnicze, serwis płuczki, miejsce magazynowania materiałów niebezpiecznych, olejów i smarów, zbiorniki paliw. Teren wiertni, jak i baza taboru sejsmicznego wyposażone zostaną w sorbenty, w tym diatomit, które służyć będą m.in. do neutralizowania ewentualnych wycieków.

Każdorazowo, przed rozpoczęciem i po zakończeniu prac wiertniczych wykonywane będą badania stanu środowiska gruntowo-wodnego w otoczeniu wiertni, w celu stwierdzenia zmian fizyko-chemicznych w związku z prowadzeniem prac w obrębie utworów geologicznych. W ramach monitoringu prowadzone będą analizy chemiczne wód powierzchniowych i podziemnych w miejscu planowanej wiertni oraz w zasięgu 500 m od granic wiertni.

Przyjęte przez Inwestora rozwiązania techniczne i technologiczne z zakresu powstawania ścieków socjalno-bytowych oraz opadowych pozwolą na funkcjonowanie planowanej inwestycji w sposób niestwarzający zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego.

Podczas prac geofizycznych nie przewiduje się wycinki drzew i krzewów. Nie planuje się prac w rezerwatach przyrody. Ponadto, Inwestor deklaruje, że prace geofizyczne na obszarach objętych ochroną prawną odbywały się będą pod nadzorem przyrodniczym. Również wybór szczegółowej lokalizacji obszaru prac wiertniczych i bazy sprzętu na obszarach chronionych będzie uwzględniał potrzebę ochrony wartości przyrodniczych tych obszarów.

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Poznaniu

dr Jerzy Piaszyk
I Zastępca Dyrektora
Regionalny Konserwator Przyrody

Sposób podania do publicznej wiadomości:

dr Jerzy Piaszyk
17.09.2011

Data podania do publicznej wiadomości:

17.09.2011

Pieczęć urzędu

Podpis i pieczęć osoby potwierdzającej